

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Appelafdelingen)
4. december 2013
Sag T-108/11 P

**Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF)
mod
Gustave Michel**

»Appel – personalesag – midlertidigt ansatte – tidsubegrænset kontrakt – afgørelse om opsigelse – Personalerettens kompetence – artikel 2 og 47 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte – omsorgspligt – begrebet tjenestens interesse – forbud mod at træffe afgørelse ultra petita – ret til forsvar«

Angående: Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 9. december 2010 i sag F-88/08, Vandeuren mod ETF, med påstand om ophævelse af denne dom.

Udfald: Dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 9. december 2010 i sag F-88/08, Vandeuren mod ETF, ophæves, for så vidt som dommen annullerede afgørelsen truffet af Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF) den 23. oktober 2007 om opsigelse af Monique Vandeurens tidsubegrænsede kontrakt som midlertidigt ansat og følgelig forkastede hendes påstand om erstatning for det lidte økonomiske tab som værende fremsat for tidligt. I øvrigt forkastes appellen. Sagen hjemvises til Personaleretten. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sammendrag

- 1. Annullationssøgsmål – Unionens retsinstansers kompetence – rækkevidde – forbud mod at træffe afgørelse ultra petita – forpligtelse til at overholde sagens rammer som fastlagt af parterne – forpligtelse til at træffe afgørelse alene ud fra de argumenter, som parterne har påberåbt sig – foreligger ikke*
- 2. Tjenestemænd – midlertidigt ansatte – opsigelse af en tidsubegrænset kontrakt – indskrænkning af et unionsagenturs aktivitetsområde – forpligtelse fremsat af Personaleretten til at undersøge muligheden for at omplacere den pågældende ansatte – forpligtelse ikke fastsat i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte*

[Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, art. 2, litra a), og art. 47, litra c), nr. i)]

- 3. Tjenestemænd – midlertidigt ansatte – opsigelse af en tidsubegrænset kontrakt – administrationens skønsbeføjelse – administrationens omsorgspligt – hensyntagen til den pågældende ansattes og tjenestens interesser*

[Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, art. 2 og art. 47, litra c), nr. i)]

1. Eftersom Unionens retsinstanser i et annullationssøgsmål ikke kan træffe afgørelse ultra petita, har de hverken beføjelse til at omdefinere sagens hovedgenstand eller til af egen drift at fremsætte et anbringende uden for de undtagelsestilfælde, hvor almene hensyn kræver det. Selv om Unionens retsinstanser kun må træffe afgørelse vedrørende parternes påstande inden for de af parterne fastlagte rammer for tvisten, kan de ikke være bundet alene af de argumenter, som parterne har fremført til støtte for deres krav, da de ellers i givet fald vil være nødsaget til at basere deres afgørelse på urigtige retlige betragtninger.

(jf. præmis 42 og 51)

Henvisning til:

Retten: 5. oktober 2009, sag T-58/08 P, Kommissionen mod Roodhuijzen, Sml. II, s. 3797, præmis 34 og 35 og den deri nævnte retspraksis

2. Personaleretten har ved at anføre, at den kompetente myndighed inden opsigelsen i overensstemmelse med artikel 47, litra c), nr. i), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, skulle undersøge, om en ansat, der var ansat i henhold til en tidsbegrænset kontrakt, kunne omplaceres til en eksisterende stilling eller til en stilling, som skulle oprettes i nær fremtid, over for nævnte myndighed fremsat en forpligtelse, som ikke var fastsat i nævnte ansættelsesvilkår for de øvrige ansatte.

Sikkerhed i ansættelsen ved tidsbegrænsede kontrakter udgør ganske vist et vigtigt element i beskyttelsen af pågældende arbejdstagere, selv om det ikke i sig selv udgør et almindeligt retsprincip.

Imidlertid bestemmes i artikel 2, litra a), i førnævnte ansættelsesvilkår, at der ved midlertidigt ansat forstås den, der ansættes i en stilling, der betegnes som midlertidig, mens vedtægten giver tjenestemænd en større sikkerhed i ansættelsen, idet de tilfælde, i hvilke der mod den berørtes vilje kan ske definitivt ophør af dennes funktioner, er stærkt begrænsede.

Selv om tidsbegrænsede ansættelseskontrakter for så vidt angår sikkerhed i ansættelsen adskiller sig fra tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, kan det ikke nægtes, at ansatte i EU's offentlige tjeneste, der er ansat i henhold til en tidsbegrænset kontrakt, ikke kan være uvidende om den midlertidige karakter af deres ansættelse og den omstændighed, at denne ikke giver ansættelsesgaranti.

Ved forpligtelsen til en forudgående undersøgelse af muligheden for omplacering som fastsat af Personaleretten har sidstnævnte ændret karakteren af ansættelsen som midlertidigt ansat, således som denne er fastsat i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

(jf. præmis 82-85 og 89)

Henvisning til:

Domstolen: 22. november 2005, sag C-144/04, Mangold, Sml. I, s. 9981, præmis 64

3. Selv om ansættelsesmyndigheden råder over et vidt skøn ved anvendelsen af artikel 47, litra c), nr. i), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte med henblik på at afgøre, om en omstændighed eller et særligt forhold begrundet opsigelsen af en ansat med en tidsbegrænset kontrakt, skal den kompetente myndighed tage hensyn til tjenestens interesse, men ligeledes, med henblik på at overholde dens omsorgspligt, til den pågældende ansattes interesse. I denne forbindelse gælder, at selv om det er korrekt, at den kompetente myndighed råder over et vidt skøn ved vurderingen af tjenestens interesse, og at Unionens retsinstanser derfor skal begrænse sig til at undersøge, om den pågældende myndighed har holdt sig inden for rimelige grænser og ikke har misbrugt sine skønsbeføjelser på en

åbenbar urigtig måde, når den tager stilling til en ansats situation, pålægger omsorgspligten, som afspejler ligevægten af gensidige rettigheder og forpligtelser mellem den offentlige myndighed og dens ansatte, at tage hensyn til samtlige de elementer, som kan bestemme dens afgørelse og navnlig til den pågældende ansattes interesse.

I forbindelse med et søgsmål om annullation af en afgørelse om opsigelse af en tidsubegrænset kontrakt som midlertidig ansat har Personaleretten imidlertid ved først at have foretaget afvejningen mellem tjenestens interesse og den pågældende ansattes interesse efter forudgående at have fastlagt forpligtelsen for den kompetente myndighed til forudgående at undersøge muligheden for sidstnævntes omplacering og ved at have udtalt, at det var i forbindelse med gennemførelsen af denne undersøgelse, at der skulle ske en afvejning af tjenestens interesse, som krævede, at den mest egnede person blev ansat i den eksisterende stilling eller i den stilling, der i nær fremtid skulle oprettes, og den ansattes interesse, ikke taget hensyn til tjenestens interesse, da den formulerede princippet om, at indskrænkningen af et unionsagenturs aktivitetsområde kun udgjorde en gyldig opsigelsesgrund, hvis nævnte agentur ikke rådede over en stilling, som den pågældende ansatte kunne have været omplaceret til.

Eksistensen af interne udvælgelsesprocedurer, som er særlige for det pågældende agentur, og som finder anvendelse i tilfælde af ledige stillinger eller interne forflytninger, kan imidlertid være et personalepolitisk ledelselement, som er særdeles egnet til den specielle karakter af de opgaver, som agenturet er tildelt, og som medfører, at dette i tjenestens interesse henviser den ansatte, som er berørt af en aktivitetsnedgang, til at deltage i sådanne procedurer med henblik på at finde en ny stilling i agenturet. I øvrigt kan hjælpen til den nævnte ansatte til at finde en ny stilling i agenturet ved at følge nævnte standardudvælgelsesprocedurer bidrage til en hensyntagen til den pågældende ansattes interesse og derfor til en overholdelse af omsorgsprincippet.

Ligeledes kan den omstændighed, at den kompetente myndighed har undersøgt mulighederne for en overførsel af den ansatte, der er truet af opsigelse, til et andet agentur eller en anden institution, eller den særlige sammenhæng, hvori Unionens agenturer generelt opererer, være et relevant element ved afvejningen mellem den ansattes interesser og tjenestens interesser.

(jf. præmis 92, 94, 95, 97 og 98)

Henvisning til:

Retten: 8. september 2009, sag T-404/06 P, ETF mod Landgren, Sml. II, s. 2841, præmis 215 og 216